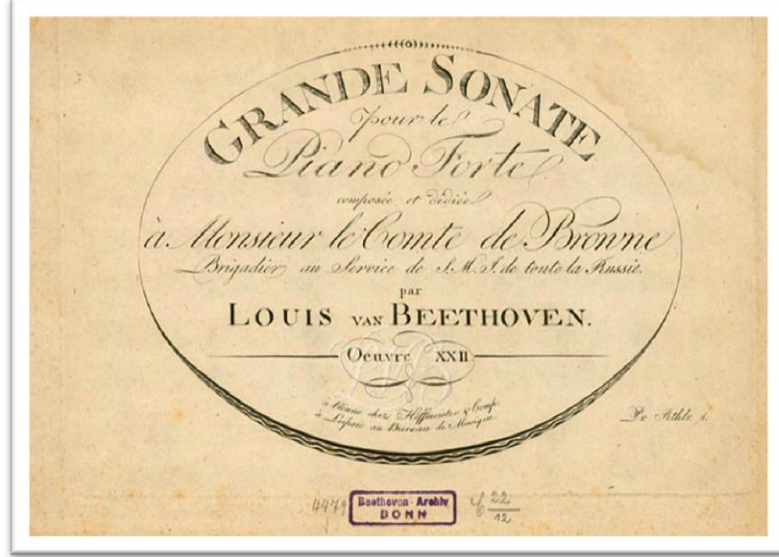

Piyano Sonatı No.11, Si bemol Majör Op.22

* Allegro con brio * Adagio con Molto espressione * Menuetto * Rondo. Allegretto

Bestecinin gençlik yıllarının son eseri olarak kabul edilen ve 1800 yılında tamamlanan sonat, Kon von Browne'ye ithaf edilmiştir. Beethoven 1801'de bu eserin basımı için yayınevine yazdığı mektupta Si b Majör Piyano Konçertosu'na 10, dört bölümlü Grand Solo Sonata olarak adlandırdığı bu sonatına da 20 düka altını istiyor, buna neden olarak da bir konçertonun bir piyano sonatı kadar satılmamasını gösteriyordu.

Sonat çevik bir biçimde başlar. Birkaç karşıt fikir gelişir. Önce kornoyu, sonra da kreşendolu keman sesini andıran ezgiler belirir. Bölüm adeta orkestra için yazılmış etkisini uyandırır...

4/4'lük ölçüde ve Mi b Majör tondaki ağır (Adagio) tempodaki 2. Bölüm sonatın en ilgi çekici bölümlerindendir. Hüzünlü ama tatlı bir şarkı işitilir. Romantik bir görüşle çağın bir müzik eleştirmeni tarafından Kuğu adı verilen bölüm, yüksek ve soylu bir melodi çizgisi halinde sürer. Yorumcu burada, anlatım zenginliğini duyurmak için bir şair gibi davranmalıdır...

3/4'lük ölçüde ve Si b Majör tondaki 3. Bölüm (Menuetto) Rokoko stilindeki zarif yapısı,

gösterişli ritmi ve kendine özgü tınısıyla olgunluk çağı Beethoven'ini haber verir...

2/44'lük ölçüde ve neşelice (Allegretto) tempodaki 4. Bölüm, Rondo sonatın en başarılı bölümüdür. Bu bölüm, bestecinin Op.7 Mi b Majör Piyano Sonatı'nın rondo bölümünün ikinci bir çeşidi gibidir. Süssüz ve sade ana tema her duyuruluşunda saf bir mutluluk yayar. Durgun akorlarla gelişen ikinci tema ve huzursun 32'lik notalarla şekillenen üçüncü tema bu masum mutluluğun tekrar duyulmasını önleyemez.

(Süre 22')

<http://www.youtube.com/watch?v=Gy8K9TYXJ28>